

частности, одними из принципов реализации системно-коммуникативного метода являются принцип коммуникативности, в соответствии с которым основное внимание уделяется формированию практических навыков на основе непосредственно речевого общения, и принцип ситуативности, предполагающий презентацию языкового материала в учебно-ролевых ситуациях повседневной жизни.

Целесообразно разработать единую психолого-дидактическую систему, которая объединила бы обучение родному и неродному языкам и обеспечила положительный перенос коммуникативных и образовательных операций. Описать процесс формирования рациональных навыков коммуникации в процессе обучения английскому языку в детском саду через специально организуемые действия, обосновав выбор последующих, – одна из ведущих целей данного исследования.

Осуществление психологического воздействия на личность обучаемого в направлении развития способностей в процедуре формирования навыков иноязычного общения может достигаться без ущерба для овладения предусмотренного программой лексико-грамматического материала.

#### Литература:

1. Дручков Н.Ю., Паршикова О.О. Концепция коммуникативно-игровой методики раннего обучения в новом учебно-методическом комплексе «Deutsch im Spiel» // Иностранные языки. – К.: Ленвит – №3. – 1988.
2. Коротчаева Е.В. Хочу, могу, умею! – М.: «КСП», Институт психологии РАН, 1997. – 224с.
3. М.И. Лисина. Проблемы онтогенеза общения. – М.: Просвещение, 1986. – 203с.
4. Лінгводидактика в сучасних закладах освіти. – Одеса: ПНЦ АПН України, 2001. – 269с.

*Поступила в редакцию 11.12.2002*

## ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ІНОЗЕМЦІВ

*М. В. Луцюк*

*Національний авіаційний університет*

В статье рассмотрена технология стилистически дифференцированного коммуникативно направленного обучения как одного из наиболее эффективных путей овладения иностранцами украинским языком (начальный и средний этапы обучения).

**Ключевые слова:** украинский язык как иностранный, интенсификация обучения, стилистически дифференцированное коммуникативно направленное обучение, речевая деятельность, сферы общения, функциональный стиль, мотивация обучения, подязык

У статті розглянуто технологію стилістично диференційованого комунікативно спрямованого навчання як одного з найбільш ефективних шляхів оволодіння іноземцями українською мовою (початковий і середній етапи навчання).

**Ключові слова:** українська мова як іноземна, інтенсифікація навчання, стилістично диференційоване комунікативно спрямоване навчання, мовленнєва діяльність, сфери спілкування, функціональний стиль, мотивація навчання, підмова (субмова)

The article discusses the technology of stylistically differentiated and communication-directed studying as one of the most effective ways of mastering the Ukrainian language by foreigners (elementary and intermediate levels of studying).

**Key words:** the Ukrainian language as foreign, intensification of studying, stylistically differentiated and communication-directed studying, speech practice, communication spheres, functional style, motivation of studying, sublanguage

Інтенсифікація процесу навчання іноземних студентів українській мові є на сьогодні нагальною проблемою і вимагає вибору оптимальних шляхів навчання, з метою якнайшвидшого включення іноземців у процес здобуття фахових знань. Одним з них, на нашу думку, є стилістично диференційоване комунікативно спрямоване навчання [1], яке передбачає на початковому етапі паралельну і автономну роботу іноземних студентів над мовами необхідних в практичній діяльності сфер мовленнєвого спілкування. Такими сферами на початковому етапі є соціально-побутова, соціально-культурна і наукова, які відображаються в мові досить обмеженим набором одиниць, що системно формують функціонально-мовленнєві стилі – розмовний, публіцистичний і науковий.

Урахування практичних потреб іноземних студентів початкового етапу навчання вимагає

також виділення всередині наукового стилю ряду мов (субмов): а) загальнонаукових дисциплін – математики, фізики, хімії, креслення, інформатики, біології, анатомії, географії, економіки тощо; б) вузькоспеціальних дисциплін [2]. Таке навчання допомагає створити правильно орієнтовану основу для мовленнєвої поведінки даного контингенту студентів, оскільки воно спирається на об'єктивну характеристику українського мовного середовища, яке є стилістично диференційованою системою, всі підсистеми якої реалізуються вибірково.

Стилістично диференційоване комунікативно спрямоване навчання формує творчу активність студентів у процесі навчання. При цьому кожен акт спілкування визначається і спрямовується високим рівнем мотивації вивчення української мови, який базується на чіткій орієнтації можливостей використання мовних засобів. Звідси необхідно походить потреба студентів у розширенні кола комунікантів-спеціалістів в конкретній сфері спілкування. Такими комунікантами на початковому етапі навчання можуть бути тільки викладачі української мови, тому доцільно, щоб викладання в групах проводили декілька викладачів відповідно до виділених сфер мовленнєвого спілкування або підмов. Таке профілювання дозволить формувати: 1) постійно діючу психологічну установку на спілкування в певній сфері комунікації; 2) стійкі і досить надійні моделі мовленнєвої поведінки в конкретних мовленнєвих ситуаціях; 3) понятійну сферу підмов і, таким чином, загальну мовну базу, зберігаючи при цьому природний характер вибіркості мовних одиниць.

Щодо лінгводидактичного аспекту стилістично диференційованого комунікативно спрямованого навчання, то сучасна методика викладання української мови як іноземної активно користується досягненнями функціональної стилістики. Українськими лінгводидактами проводиться робота з відбору і систематизації матеріалів субмов на різних рівнях мовної ієрархії. Однак при створенні навчальних матеріалів у більшості випадків реалізується спочатку загальномовний лексико-граматичний мінімум і, тим самим, створюється неправильна орієнтація можливостей використання мовних одиниць в різних сферах спілкування і обмежується необхідна комунікація іноземних студентів.

Яскравим прикладом служить реалізація в розмовно-побутовій і науковій сферах спілкування конструкції зі значенням кваліфікації суб'єкта.

Розмовно-побутова сфера спілкування	Наукова сфера спілкування
Мій друг – студент	Дана функція – аргумент X
_____	Дана функція є аргументом X
_____	Дана функція являє собою аргумент X
_____	Дана функція служить аргументом X
_____	Дана функція виступає аргументом X

Виходячи з об'єктивної характеристики української мовної норми, вибірково представленої в різних субмовах, доцільно, на наш погляд, при відборі і систематизації мовного матеріалу рухатися від диференціації за субмовами до структурування загальної мовної бази. Таким шляхом у студентів-іноземців формується уявлення про системний характер української мови і можливість цілеспрямованого використання мовних засобів кожної підсистеми.

Робота з лексико-граматичними засобами різних субмов дає можливість студентам вияснити і проаналізувати вибірково характер мовних одиниць української мови, сприяє виробленню системного підходу до аналізу і синтезу мовленнєвого матеріалу. Результатом такої роботи є формування суб'єктивного вірогіднісного прогнозу мовленнєвої діяльності на українській мові в різних сферах спілкування.

Дійсно, викладач-україніст, котрий навчає субмові предмета, є глибоко компетентним спеціалістом у сфері даної субмови, має автоматизовані мовленнєві навички в ній, не допускаючи, таким чином, змішування мовних стилів. Студенти, маючи власний мовний досвід, швидко приходять до розуміння функціонально-стильової системності мови і свідомо навчаються субмовам, виявляючи в них мовні аналоги і контрасти, схожість і відмінність у виборі мовних засобів.

Інакше проходить навчання українській мові під час роботи з одним викладачем. В цьому випадку студенти проходять шлях від загального до окремого, тобто від загальномовної норми до норм субмов. На цьому шляху є цілий ряд недоліків як об'єктивного, так і суб'єктивного планів.

По-перше, поняття загальномовної норми реалізується лише на рівні загальномовних закономірностей на відповідних рівнях мовної ієрархії. Це фонетичні закони, закони морфологічної

побудови, закони сполучення лексем, побудови і поширення речень, порядку слів тощо. Слід також окремо відзначити, що до загальномовних законів належить і стильове розшарування мови.

По-друге, в реальному процесі навчання мові на початковому етапі проводиться вивчення розмовного стилю мовлення і аналіз загальномовних норм на матеріалі цього стилю. Така робота глибоко вмотивована необхідністю максимально швидкого виходу в побутове спілкування, однак реалізація даного мотиву узаконює одну форму мовленнєвої поведінки як викладача, так і студента в будь-якій мовленнєвій ситуації. Цьому сприяє мовленнєве середовище поза аудиторними заняттями, це формує і викладач-спеціаліст з навчання мові.

По-третє, викладач, який враховує в роботі функціонально-стильові особливості мови, здатен вказати на ці особливості, пояснити відмінність і подібність у вживанні мовних і мовленнєвих одиниць, зафіксувати основні мовленнєві моделі і трансформації. Однак він не зможе створити певне стильове середовище, а сформує штучне, змішане, нереальні для природної комунікації мовленнєві навички.

По-четверте, працюючи з одним викладачем, студенти змушено звикають до його і тільки його голосу, темпу мовлення, мови жестів, манери мовлення, інакше кажучи, викладач створює психологічну установку тільки на спілкування з собою. В реальному навчальному процесі викладач використовує багатоголосні магнітофонні записи, котрі, однак, не формують реальної комунікативної ситуації і які в значно меншій мірі ефективні, ніж реальне спілкування з кількома викладачами.

По-п'яте, викладач, який проводить заняття на матеріалі всіх функціональних стилів, не має об'єктивної можливості в однаковій мірі якісно підготувати навчальні матеріали, не може зробити психологічне "переключення" власного мовлення з одного функціонально-мовленнєвого різновиду на інший, "переключення" манери спілкування, змінити психологічну установку студентів на комунікацію в іншій сфері спілкування. Крім того, викладач не зможе строго притримуватися часових меж занять за матеріалами кожного з функціональних стилів.

Навчальний процес, що базується на стилістично диференційованому комунікативно спрямованому навчанні українській мові як іноземній, цілковито виключає вказані недоліки традиційного процесу навчання.

Зупинимось детальніше на лінгводидактичному і психологічному аспектах пропонованого виду навчання.

Установка на прискорення виходу у вільне і природне спілкування при стилістично диференційованому комунікативно спрямованому навчанні реалізується шляхом одночасно паралельної і автономної роботи "викладачів-спеціалістів", певної методики проведення занять і самостійної роботи.

Принципи одночасно паралельної і автономної роботи в процесі навчання наступні:

1. Урахування стильового статусу мовних засобів.

Реалізація цього принципу можлива лише за умов роботи в психологічній атмосфері справжньої комунікації на матеріалах даного стилю мовлення. Така атмосфера може бути підтримана тільки високою мотивацією навчання, взаємною зацікавленістю комунікантів у предметі спілкування, реальною проблемною цінністю і мовною природністю навчальних матеріалів.

Аналіз мотивів навчання іноземних студентів показав, що він складається з чотирьох компонентів: а) необхідності вивчати вибрану професію; б) необхідності спілкуватися в побутовій сфері; в) бажання отримати свіжу масову інформацію. Таким чином, повне задоволення мотивів навчання може бути здійснене тільки на базі стильової диференціації мови в навчальному процесі.

Взаємна зацікавленість комунікантів досягається високою предметною компетентністю викладача-мовника. Тільки таким чином – шляхом пізнання самого предмету вивчення відбувається і навчання мові предмета. Нагадаємо зауваження Л.В.Щерби про те, що мовленнєва діяльність базується на процесах розуміння і повідомлення, а розуміння ефективно здійснюється на ситуативній основі [3].

Навчальні матеріали, і перш за все тексти, повинні являти собою природні (автентичні) тексти певної субмови, нести нову інформацію. Можна з упевненістю сказати, що вибірковість мовних засобів на рівні синтаксису в субмовах, наприклад математики, фізики, хімії, різниться несуттєво. Однак студентам необхідна цілеспрямована робота над кожною з цих субмов, з метою реалізації головного мотиву навчання – розуміння текстів цих субмов і роботи на лекціях з дисциплін. У зв'язку з проблемою мотивації нам вбачається також неправильним використання популярних текстів і текстів загальнонаукового змісту. Така позиція об'єктивується тим, що такі тексти не відображають ні вибірковості мовних одиниць текстів спеціальності, ні вірогіднісної структури спеціального тексту.

Таким чином, робота над певною субмовою чи над мовою певного функціонального стилю вимагає послідовного введення різних мовних реалій в різних стилях. Так, наприклад, якщо в розмовному стилі мовлення першою вводиться конструкція “Це N1”, то в науковому – “N1 – це N1”. В розмовному стилі першою вводиться форма Знахідного відмінка (читати що?), в субмові математики – Давального (дорівнює чому?), в субмові історії – Місцевий із значенням місця (розташований де?) тощо.

Таке введення проводиться викладачами автономно і базується на ранговій вибірковості певного стилю чи субмови. Паралельність роботи з мовою в цілому забезпечується чіткою координацією у подачі і закріпленні мовних засобів.

## 2. Урахування домінантного виду мовленнєвої діяльності.

Установка на прискорення виходу у природне спілкування при стилістично диференційованому комунікативно спрямованому навчанні базується також на закріпленні за субмовами домінантного виду мовленнєвої діяльності. Таким чином, викладач, навчаючи субмові, реалізує обґрунтовану самою субмовою установку на володіння певним видом мовленнєвої діяльності. Так, наприклад, при навчанні субмовам математики, фізики, хімії на початковому етапі правомірно проводити системну цілеспрямовану роботу над аудіюванням та говорінням, а на середньому – над читанням і говорінням, оскільки лекційний предметний курс спочатку звільняє місце для семінарських і практичних занять у другому семестрі. Детальному читанню-вивченню і аудіюванню можна навчати на субмові суспільних дисциплін, а оглядовому – на субмові засобів масової інформації тощо. Звичайно, це не означає, що студенти на заняттях займаються лише одним видом мовленнєвої діяльності, однак на початковому етапі навчання, з метою вироблення стійких навичок роботи, певний вид мовленнєвої діяльності домінує в методиці проведення аудиторних занять і в системі завдань для самостійної роботи.

Стилістично диференційоване комунікативно спрямоване навчання апробоване в експериментальних групах іноземних студентів Національного авіаційного університету в 2000-2003 роках. Результати апробації показали, що:

- обсяг лексичного запасу студентів початкового етапу збільшується вдвічі;
- оволодіння видами мовленнєвої діяльності значно прискорюється, наприклад, студенти вже на початку 2 семестру можуть читати підручники із спеціальності;
- іноземні студенти оволодівають навичками і вміннями ініціативного мовлення.

Таким чином, стилістично диференційоване комунікативно спрямоване навчання може покращити якість роботи кожного викладача, значно скоротити час введення предметів спеціальностей і, таким чином, підвищити ефективність навчального процесу в цілому.

### Література:

1. Макарова Г.И. Управление процессом обучения русскому языку как иностранному.
2. Дисс ... д-ра пед. наук. – М., 1987. – 380 с.
3. Митрофанова О.Д. Научный стиль речи: проблемы обучения. – М.: Русский язык, 1985. – 230 с.
4. Щерба Л.В. Языковая система и речевая деятельность. – Л., 1974.

*Поступила в редакцию 06.12.2002*

## ЛИНГВО-МЕТОДИЧЕСКИЕ ПРИНЦИПЫ ОБУЧЕНИЯ ЯЗЫКУ СПЕЦИАЛЬНОСТИ (ФУНКЦИОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ)

*Л. М. Макеева*

*Таврический национальный университет им. В. И. Вернадского*

Основная цель обучения иностранным языкам научных работников и студентов неязыковых специальностей – овладение языком для обмена научной информацией.

Овладение иностранным языком должно стать частью интеллектуального процесса, представляющего собой путь от области знаний учащегося к выражению этих знаний средствами иностранного языка.

Выявление тематического содержания научной речи позволяет организовать и систематизировать определенным образом объем лексического материала изучаемого языка.

Имеющиеся словари не могут оказать в решении этой задачи существенной помощи.